

ผลกระทบของเงินลงทุนภาคเอกชนที่มีต่อรายได้และการจ้างงานของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: วิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิต

The impact of private investment on the income and employment of the northeast: the analysis of input and output model

สุรัชชัย จันทร์จรัส^{1*}, นวรัตน์ พงษ์จะโป๊ะ², น้ำฟ้า ทิพย์เนตร²

Surachai Chancharat^{1*}, Navarat Pongjapo², Nambpha Tipnet²

¹สาขาวิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น 40002 ประเทศไทย

¹Finance Program, Faculty of Business Administration and Accountancy, Khon Kaen University, Khon Kaen, 40002 Thailand

²หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น 40002 ประเทศไทย

²Master of Economics Program, Business Economics Program, Faculty of Management Science, Khon Kaen University, Khon Kaen, 40002 Thailand

* Corresponding Author: csurac@kku.ac.th

Received: 25 December 2015; Revised: 18 January 2016; Accepted: 28 September 2016; Available online: XXXX

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) ศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนของภาคเอกชนที่มีต่อรายได้และการจ้างงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การผลิตจากแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สร้างขึ้น (2) เพื่อศึกษาและหาแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยอาศัยผลที่ได้จากการศึกษาไปเตรียมความพร้อมในการพัฒนาเศรษฐกิจระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ข้อมูลที่น่ามาใช้ในการสร้างแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของภาคนั้นได้มาจากการประยุกต์ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศในปี พ.ศ. 2548 ส่วนเงินลงทุนของภาคเอกชนนั้นได้มาจาก ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จนครราชสีมา ปี พ.ศ. 2553 จากการศึกษาดูวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อรายได้และการจ้างงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อันเนื่องมาจากเงินลงทุนของภาคเอกชน พบว่า จากเงินลงทุนของภาคเอกชนรวม 68,205 ล้านบาท จะส่งผลให้เกิดผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในสาขาเศรษฐกิจต่างๆ มีมูลค่าทั้งสิ้น 79,890 ล้านบาท โดยเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของสาขาเศรษฐกิจไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา, เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้, อุตสาหกรรม (การผลิต), การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน และตัวกลางทางการเงิน ส่วนผลกระทบต่อการจ้างงานนั้นพบว่า เงินลงทุนในภาคเอกชน มีผลทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น 11,659,507 คน โดยเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของสาขาเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม (การผลิต), เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้, สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล, การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา และโรงแรมและภัตตาคาร

คำสำคัญ: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต, ผลกระทบต่อการจ้างงาน, ผลกระทบต่อรายได้

Abstract

The objectives of this study are: (1) to study the impact of private investment on the income and employment in the Northeast of Thailand by considering the coefficients of the production model of the input and the output generated, (2) to study and find ways to improve the economy of the Northeast by using the results of the study to prepare for regional economic development in the future. The data used in the modeling of the regional input and the output were derived from the application of the input and the output table of the country in the year 2005. In regards to the investment of the private sector, the datum came from Regional Investment and Economic Center, Office 2, Office of the Board of Investment, Nakhon Ratchasima province in 2010. Based on the study which analyses the impact of the income and employment in the Northeast due to the investment of the private sector from the investment of the private sector, it indicates that the investment of the private sector, 68,205 million Baht, will result in gross domestic product (GDP) of the Northeast in various economic sectors. Its total value is 79,890 million as a result of an increase in the economic fields such as electricity, gas and water supply, agriculture, hunting and forestry, (manufacturing) industry, mining and quarrying, and financial intermediation. For the impact on employment, it is found that the investment in the private sector resulted in an employment rise of 11,659,507 people as a result of an increase in the economic sectors of (manufacturing) industries including agriculture, hunting and forestry, field workers in private households, electricity, gas and water and hotels and restaurants.

Keywords: Input output table; Impact on income; Impact on employment

1. บทนำ

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ตั้งแต่มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำให้เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปรับตัวสู่ความมั่นคง ความยากจนลดลง และลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระหว่างกรุงเทพฯ และส่วนภูมิภาค แต่เมื่อพิจารณาถึงผลการกระจายของการผลิตในภูมิภาค พบว่าได้มีการขยายตัวในบางเขตเท่านั้น ซึ่งก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างกรุงเทพฯ และปริมณฑลที่มีฐานเศรษฐกิจและการเจริญเติบโตที่เร็วกว่าภาคอื่นๆ ซึ่งมองเห็นได้ว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ไม่ได้เป็นไปอย่างเสมอภาค เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำระหว่างกรุงเทพฯ กับภูมิภาคอื่นๆ จึงเกิดความแตกต่างทางด้านรายได้มีมากขึ้น และต่อมาในยุคของแผนพัฒนาและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) จึงได้พัฒนาให้มีเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ เพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีความสมดุลและยั่งยืนมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา เพราะเกิดการรวมตัวของกลุ่มเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงในตลาดเงินของโลก ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า และบริการมีความคล่องตัวมากขึ้นส่งผลให้ประเทศไทยต้องดำเนินนโยบายการค้าในเชิงรุก

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จะเห็นว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญในด้านการกระจายรายได้ซึ่งต้องมีความเท่าเทียมกัน จึงได้มีการสนับสนุนเงินลงทุนของภาครัฐและเอกชนให้เข้ามาลงทุนในเขตเมืองที่มีศักยภาพ แม้ว่าในระยะแรกจะก่อให้เกิดความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค แต่ความเจริญเติบโตที่เกิดขึ้นนั้นจะกระจายไปสู่พื้นที่ล้าหลัง ทำให้ภูมิภาคมีความเท่าเทียมกันที่สุดในที่สุด เหมือนกับ ทฤษฎีการพัฒนาภูมิภาคที่เชื่อว่าความเจริญเติบโตที่เกิดขึ้นในภูมิภาคที่เจริญแล้วนั้นจะค่อยๆ กระจายไปสู่ภูมิภาคอื่นๆ ได้เองตามธรรมชาติ [1] ด้วยเหตุผลนี้รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของภูมิภาคนี้ จึงได้ใช้ยุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยได้ส่งเสริมการลงทุนทั้งในส่วนภาครัฐและภาคเอกชน เนื่องจากรัฐบาลเห็นว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางการแปรรูปสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และเป็นฐานรองรับเครือข่ายอุตสาหกรรมจากการขยายตัวของอุตสาหกรรม จากภาคกลางและภาคตะวันออก ทำให้มีเม็ดเงินลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ต้องการและให้ความสนใจที่จะเข้ามาลงทุนในภูมิภาคนี้ ทำให้ภาวะเศรษฐกิจการลงทุนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปี พ.ศ. 2553 นั้นมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากโดยเฉพาะในส่วนของโครงการยื่นขอและได้รับอนุมัติในการลงทุน ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุที่นักลงทุนไทยยังคงให้ความเชื่อมั่นในเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศว่ายังมีทิศทางที่สดใส และนักลงทุนต่างชาติยังคงมีความเชื่อมั่นว่าประเทศไทยเป็นประเทศอันดับต้นๆ ที่น่าเข้ามาลงทุน รวมทั้งรัฐบาลได้ออกนโยบายและมาตรการหลายๆ อย่างเพื่อกระตุ้นนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากยิ่งขึ้น และส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งสามารถแยกเป็นโครงการที่ได้รับอนุมัติเป็นรายจังหวัด พบว่าจังหวัดที่เป็นเมืองหลัก เป็นเมืองศูนย์กลางรวมความเจริญของภูมิภาค เช่น นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี มีจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติ เงินลงทุน และการจ้างงานมากกว่าจังหวัดอื่นๆ โดยเงินลงทุนดังกล่าวนี้เป็นสัดส่วนการถือหุ้นโดยคนไทยทั้งสิ้นร้อยละ 70 ส่วนร้อยละ 24 เป็นโครงการร่วมทุนระหว่างไทยและต่างชาติ มีประเทศที่ร่วมลงทุนได้แก่ อเมริกา นอร์เวย์ ออสเตรเลีย จีน ญี่ปุ่น ฮองกง และสิงคโปร์ และร้อยละ 6 เป็นโครงการที่มีต่างชาติถือหุ้นทั้งสิ้น ได้แก่ อเมริกา อังกฤษ สวิตเซอร์แลนด์ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น จีน และอินเดีย

จากตัวเลขเงินลงทุนที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่านักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความสำคัญกับภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างต่อเนื่อง ซึ่งเงินลงทุนในโครงการต่างๆ จะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นอย่างมากโดยเฉพาะรายได้มวลรวมของภาค และการจ้างงาน โดยเงินลงทุนในอุตสาหกรรมหนึ่งๆ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อเฉพาะอุตสาหกรรมนั้นโดยตรงแล้วยังสามารถส่งผลกระทบต่อทางอ้อมต่อการเปลี่ยนแปลงไปยังอุตสาหกรรมอื่นๆ ได้อีกด้วย ดังนั้นแนวทางพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีประสิทธิภาพ คือจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่จะเป็นการสนับสนุนการลงทุนทั้งของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในสาขาเศรษฐกิจที่จะทำให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภูมิภาคให้มากที่สุด คือสาขาเศรษฐกิจที่มีความเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบให้กระจายไปยังเมืองต่างๆ หรือสาขาการผลิตต่างๆ ให้ได้มากที่สุด ซึ่งจะช่วยให้การจ้างงานและการกระจายรายได้เพิ่มขึ้น

ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของเงินลงทุนภาคเอกชนนั้นมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมหรือสาขาการผลิตต่างๆ ของภูมิภาค ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงผลกระทบของเงินลงทุนภาคเอกชนที่มีต่อรายได้และการจ้างงานของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้แบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตเป็นเครื่องมือในการทำวิจัย เนื่องจากแบบจำลองดังกล่าวสามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่างๆ ทางเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นทางด้านเกษตร การบริการ อุตสาหกรรม หรือการค้า ว่าในระบบเศรษฐกิจที่กำลังพิจารณาอยู่นั้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจแต่ละประเภทมีพฤติกรรมเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตและผลผลิตระหว่างแต่ละสาขาการผลิตอย่างไร เพื่อ ศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนของภาคเอกชนกับสาขาเศรษฐกิจที่มีต่อรายได้และการจ้างงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การผลิตจากแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของภาคที่สร้างขึ้นแล้วจึงอาศัยผลที่ได้ในการศึกษาแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิต มาเป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสนับสนุนการลงทุนของภาครัฐบาลและเอกชนในอุตสาหกรรมนั้นได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) ศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนของภาคเอกชนที่มีต่อรายได้และการจ้างงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การผลิตจากแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของภาคที่สร้างขึ้น
- 2) เพื่อศึกษาและหาแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยอาศัยผลที่ได้จากการศึกษาไปเตรียมความพร้อมในการพัฒนาเศรษฐกิจระดับภาคต่อไปในอนาคต และเป็นแนวทางให้องค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาภูมิภาคได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เพื่อให้เห็นถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากเงินลงทุนภาคเอกชน ว่ามีผลกระทบต่อรายได้การจ้างงานของภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างไรบ้าง
- 2) เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมหรือสาขาการผลิตที่ส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมหรือสาขาประเภทผลิตอื่น ๆ

ขอบเขตงานวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ทำการวิเคราะห์โดยการสร้างแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และทำการประยุกต์ใช้ เพื่อหาผลกระทบที่เกิดจากเงินลงทุนภาคเอกชนที่มีการอนุมัติให้มีการลงทุนในปี พ.ศ. 2553 ซึ่งจำกัดขอบเขตการศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 20 จังหวัด โดยในการศึกษาทำการแบ่งเป็นประเด็นได้ดังนี้

1) การศึกษาครั้งนี้ได้นำสาขาเศรษฐกิจที่มีการผลิตในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาใช้ในการวิเคราะห์ โดยอ้างอิงจากข้อมูลอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและข้อมูลอุตสาหกรรมการจ้างงานของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวบรวมได้ 16 สาขาเศรษฐกิจ ดังนี้

- 1.1) สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้
- 1.2) สาขาการประมง
- 1.3) สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน
- 1.4) สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต)
- 1.5) สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา
- 1.6) สาขาการก่อสร้าง
- 1.7) สาขาการขนส่งการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์จักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน
- 1.8) สาขาการโรงแรมและภัตตาคาร
- 1.9) สาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม
- 1.10) สาขาตัวกลางทางการเงิน
- 1.11) สาขาการบริการด้านอสังหาริมทรัพย์การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ
- 1.12) สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ
- 1.13) สาขาด้านการศึกษา
- 1.14) สาขาบริการด้านสุขภาพ
- 1.15) สาขาการให้บริการด้านชุมชนสังคม และกาบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ
- 1.16) สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล [2 - 3]

2) ในการวิเคราะห์ผลกระทบของเงินลงทุนภาคเอกชนที่มีต่อรายได้และการจ้างงานของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้แบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิต จะใช้ข้อมูลหุตุยภูมิที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จ.นครราชสีมา ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะแสดงถึงการอนุมัติการลงทุนตามโครงการต่างๆ ของภาคเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของปี พ.ศ. 2553 ตามอุตสาหกรรมหรือสาขาการผลิตต่างๆ ว่ามีเม็ดเงินลงทุนในแต่ละอุตสาหกรรมหรือสาขาการผลิตเท่าไรบ้าง รวมทั้งข้อมูลในส่วนเครื่องชี้วัดการลงทุนภาคเอกชนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากการเก็บรวบรวมข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2553 เช่นเดียวกัน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้จะใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระบบ

เศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผลกระทบที่เกิดขึ้นจะคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์การผลิตจากแบบจำลองปัจจัยการผลิต และผลผลิตของภาคที่สร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การสร้างแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีตารางขนาด 16 สาขาเศรษฐกิจ มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ขั้นที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิและหาปัจจัยที่จะเป็นตัวกำหนดผลกระทบของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อที่จะใช้สร้างแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิต และประเมินผลกระทบของปัจจัยดังกล่าวที่มีต่อรายได้และการจ้างงานของภาค ซึ่งปัจจัยที่จะใช้ประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือคือ มูลค่าเงินลงทุนจากภาคเอกชนในสาขาการผลิตต่างๆ ของภาคปี พ.ศ. 2553 โดยรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นต้น

ขั้นที่ 2 การตัดและรวมกลุ่มสาขาเศรษฐกิจ เพื่อที่จะใช้สร้างแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้แบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศปี พ.ศ. 2548 ที่มีขนาด 180 สาขาเศรษฐกิจ มาปรับปรุงให้เป็นแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีขนาด 16 สาขาเศรษฐกิจ ตามที่ต้องการศึกษา

ขั้นที่ 3 นำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับประเทศปี พ.ศ. 2548 ที่จัดกลุ่มและปรับแล้วขนาด 16 สาขาเศรษฐกิจ (จากขั้นที่ 2) มาปรับให้เป็นตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับภาคปี พ.ศ. 2553 โดยการสร้างและประมาณค่าสัมประสิทธิ์ CIO แล้วนำไปใช้ในการประมาณการค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตของภาค เพื่อสร้างแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นที่ 4 นำค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตที่ประมาณการได้มาคำนวณเพื่อหาผลกระทบทางด้านรายได้และผลกระทบทางด้าน การจ้างงานที่เกิดขึ้นผ่านเครื่องมือ Leontief Inverse Matrix และมูลค่าเงินลงทุนจากภาคเอกชนที่เราใช้เป็นตัวกำหนดของผลกระทบที่เกิดขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้นหรือข้อจำกัดการวิจัย

1) ฟังก์ชันการผลิตเป็นเส้นตรง (linear input function) หรือค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตมีค่าคงที่ (constant input coefficient) ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยการผลิตจากสาขาการผลิตหนึ่งจะถูกใช้เป็นส่วนที่คงที่กับผลผลิต ไม่สามารถใช้ปัจจัยการผลิตจากสาขาการผลิตอื่นมาทดแทนได้ ผลได้ต่อขนาดมีค่าคงที่ (constant returns to scale) โดยต้นทุนต่อหน่วยการผลิตไม่แตกต่างกันในทุกระดับผลผลิต และสัดส่วนการซื้อปัจจัยการผลิตจากสาขาการผลิตอื่นๆ เป็นสัดส่วนคงที่กับผลผลิตของสาขาการผลิตนั้น (fixed proportion)

2) แต่ละสาขาการผลิตมีเพียง 1 โครงสร้างปัจจัยการผลิต (single input structure) และผลิตสินค้าเพียงชนิดเดียวเท่านั้น

3) การประหยัดและไม่ประหยัดจากภายนอก (external economics and diseconomies) จะไม่ถูกนำมาพิจารณา

4) ราคาสินค้า (price) ไม่ได้มีผลต่อการปรับการใช้สัดส่วนปัจจัยการผลิต

5) เงินลงทุนภาคเอกชน (private investment) โดยเฉพาะเงินลงทุนที่ผ่านการอนุมัติจาก ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จ.นครราชสีมา

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ศึกษาถึงผลกระทบของเงินลงทุนภาคเอกชนที่มีต่อรายได้และการจ้างงานของภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตนั้นใช้ข้อมูลดังนี้

- 1) ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับประเทศปี พ.ศ. 2548 จากระบบฐานอินเทอร์เน็ตสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ [4]
- 2) ข้อมูลทุนขุดของมูลค่าเงินลงทุนจากภาคเอกชนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือแยกตามรายอุตสาหกรรมปี พ.ศ. 2553 จากระบบฐานอินเทอร์เน็ตของศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 [3] สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จ.นครราชสีมา
- 3) ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมรายภาคตะวันออกเฉียงเหนือแยกตามรายอุตสาหกรรมปี พ.ศ. 2553 จากระบบฐานอินเทอร์เน็ตของสำนักงานสถิติแห่งชาติ [5]
- 4) ข้อมูลจำนวนผู้มีงานทำแยกตามรายอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือปี พ.ศ. 2553 จากระบบฐานอินเทอร์เน็ตของสำนักงานสถิติแห่งชาติ [5]

การจัดการข้อมูล

- 1) หาปัจจัยที่จะเป็นตัวกำหนดผลกระทบของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อที่จะใช้การสร้างแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตและประเมินผลกระทบของปัจจัยดังกล่าวที่มีต่อรายได้และการจ้างงานของภาค ซึ่งปัจจัยที่จะใช้ประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือคือ มูลค่าเงินลงทุนจากภาคเอกชนในสาขาการผลิตต่างๆ ของภาคปี พ.ศ. 2553
- 2) ทำการตัดและรวมกลุ่มสาขาเศรษฐกิจ เพื่อที่จะใช้สร้างแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยใช้แบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศปี พ.ศ. 2548 ที่มีขนาด 180 สาขาเศรษฐกิจ มาปรับปรุงให้เป็นแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีขนาด 16 สาขาเศรษฐกิจ ตามที่ต้องการศึกษา
- 3) นำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับประเทศปี พ.ศ. 2548 ที่จัดกลุ่มและปรับแล้วขนาด 16 สาขาเศรษฐกิจ (จาก 2.2) มาปรับให้เป็นตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับภาคปี พ.ศ. 2553 โดยการสร้างและประมาณค่าสัมประสิทธิ์ CIQ แล้วนำไปใช้ในการประมาณการค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตของภาค เพื่อสร้างแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 4) นำค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตที่ประมาณการได้มาคำนวณเพื่อหาผลกระทบทางด้านรายได้และผลกระทบทางด้านการทำงานที่เกิดขึ้นผ่านเครื่องมือ Leontief Inverse Matrix และมูลค่าเงินลงทุนจากภาคเอกชนที่เราใช้เป็นตัวกำหนดของผลกระทบที่เกิดขึ้น

3. ผลและการอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา

การศึกษางานวิจัยเรื่อง ผลกระทบของเงินลงทุนภาคเอกชนที่มีต่อรายได้และการจ้างงานของภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิต มีวัตถุประสงค์ ที่จะศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนของภาคเอกชนกับสาขาเศรษฐกิจที่มีต่อการจ้างงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การผลิตจากแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของภาคที่สร้างขึ้น และเพื่อศึกษาและหาแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยอาศัยผลที่ได้จากการศึกษาไปเตรียมความพร้อมในการพัฒนาเศรษฐกิจระดับภาคต่อไปในอนาคต และเป็นแนวทางให้องค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาภูมิภาคได้ ทั้งนี้จะพิจารณาความสำคัญของแต่ละสาขาการผลิต ผลเชื่อมโยงหรือผลกระทบในด้านต่างๆ ซึ่งในการวิเคราะห์จะเริ่มจากการนำแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับประเทศมาปรับปรุงให้เป็นแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับภาคแล้วคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตของภาคเพื่อใช้หาผลกระทบทางด้านรายได้และผลกระทบทางด้านการทำงาน

จ้างงาน จากมูลค่าเงินลงทุนจากภาคเอกชนที่เราใช้เป็นตัวกำหนดของผลกระทบที่เกิดขึ้น โดยผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้สามารถสรุปได้ดังนี้

ผลกระทบทางด้านรายได้ ผลจากเงินลงทุนของภาคเอกชนที่มีการอนุมัติการลงทุนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือปี พ.ศ. 2553 ที่มีมูลค่าเงินลงทุนรวม 68,205 ล้านบาท จะส่งผลให้เกิดผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (หรือรายได้ที่เกิดขึ้น) ในสาขาเศรษฐกิจต่างๆ มีมูลค่าทั้งสิ้น 79,890 ล้านบาท พบว่าสาขาเศรษฐกิจที่เป็นตัวกำหนดให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจทั้ง 5 สาขา เศรษฐกิจ เกิดการเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลผลิตสูงสุดเรียงตามลำดับดังนี้คือ

- 1) สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา จำนวน 27,948 ล้านบาท
- 2) สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ จำนวน 21,393 ล้านบาท
- 3) สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต) จำนวน 21,159 ล้านบาท
- 4) สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหินจำนวน 7,831 ล้านบาท
- 5) สาขาตัวกลางทางการเงินจำนวน 679 ล้านบาท

ผลกระทบทางการจ้างงาน ผลกระทบจากเงินลงทุนของภาคเอกชนที่มีการอนุมัติการลงทุนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือปี พ.ศ. 2553 ที่มีมูลค่าเงินลงทุนรวม 68,205 ล้านบาท จะส่งผลทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นโดยรวมจำนวน 11,659,507 คน ซึ่งสาขาเศรษฐกิจที่เกิดการจ้างงานมากที่สุด 5 อันดับแรกได้แก่

- 1) สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต)จำนวน 10,189,474คน
- 2) สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้จำนวน 1,401,111 คน
- 3) สาขาสาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล จำนวน 16,431 คน
- 4) สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปาจำนวน 14,246 คน
- 5) สาขาการโรงแรมและภัตตาคารจำนวน12,788 คน

นอกจากนี้ในการศึกษาพบว่า ผลกระทบของเงินลงทุนภาคเอกชน ยังส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ คือ ผลกระทบทางตรง ผลกระทบทางอ้อม และผลกระทบชักนำ โดยพบว่าผลกระทบจากเงินลงทุนของภาคเอกชน จะส่งผลให้เกิดความต้องการในสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสาขาเศรษฐกิจโดยจะก่อให้เกิดผลกระทบทางตรงต่อรายได้ 23,510 ล้านบาท การจ้างงาน 11,447,789 คน และผลผลิตอีกจำนวน 68,205 ล้านบาท นอกจากนี้ผลกระทบทางตรงยังก่อให้เกิดผลกระทบทางอ้อมทั้งต่อรายได้ การจ้างงาน และผลผลิตอีกรอบ รวมทั้งสิ้น 5,392 ล้านบาท การจ้างงาน 211,717 คน และ 11,685 ล้านบาท ตามลำดับ ส่วนผลกระทบชักนำที่เกิดจากการที่แรงงาน มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นและนำรายได้จำนวนดังกล่าวมาใช้จ่ายมากขึ้น จะก่อให้เกิดความต้องการซื้อสินค้าอื่นๆ ไปเพิ่มอีกรอบ พบว่าเกิดผลกระทบต่อรายได้ 2,112,499 ล้านบาท การจ้างงาน 393,295 คน และเกิดความต้องการในผลผลิตเพิ่มขึ้น 3,994,224 ล้านบาท จากผลกระทบทั้งหมดสามารถสรุปในภาพรวมพบว่า เงินลงทุนของภาคเอกชนทำให้เกิดผลกระทบทางตรงต่อรายได้ การจ้างงาน และผลผลิตรวมทั้งสิ้น 91,715 ล้านบาท ส่วนผลกระทบทางอ้อมต่อ รายได้ การจ้างงาน และผลผลิตรวมทั้งสิ้น 17,077 ล้านบาท และผลกระทบชักนำต่อ รายได้ การจ้างงาน และผลผลิตรวมทั้งสิ้น 6,107,117 ล้านบาท จากการศึกษาเป็นการยืนยันว่ากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่กำลังพิจารณานั้นก่อให้เกิดความเจริญต่อระบบเศรษฐกิจ ซึ่งมีปัจจัยมาจากเงินลงทุนของภาคเอกชน

อภิปรายผล

ผลกระทบทางด้านรายได้และการจ้างงาน จากการศึกษาครั้งนี้เมื่อวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อรายได้และการจ้างงานอันเนื่องมาจากเงินลงทุนภาคเอกชนปี พ.ศ. 2553 พบว่าสาขาเศรษฐกิจที่เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น มี 13 สาขาเศรษฐกิจ ดังตารางข้างล่าง

ตารางที่ 1 สรุปผลกระทบที่เกิดจากเงินลงทุนภาคเอกชนที่มีต่อรายได้และการจ้างงาน

สาขาเศรษฐกิจ	เงินลงทุน: บาท	รายได้: บาท	การจ้างงาน: คน
1. สาขาเกษตรกรรม	19,857,000,000	21,393,025,666.05	1,401,111.15
2. สาขาการประมง	0	23,902,713.52	48.35
3. สาขาการทำเหมืองแร่ฯ	78,000,000.00	7,831,573,905.57	397.54
4. สาขาอุตสาหกรรม ฯ	21,043,000,000	21,159,451,901.79	10,189,474.15
5. สาขาการไฟฟ้า ก๊าซฯ	27,227,000,000	27,948,202,382.54	14,246.24
6. สาขาการก่อสร้าง	0	24,316,074.70	3,182.91
7. สาขาการขนส่งฯ	0	0	0
8. สาขาการโรงแรมฯ	0	52,416,271.29	12,788.02
9. สาขาการขนส่งฯ	0	237,836,603.74	8,430.43
10. สาขาตัวกลางทางการเงิน	0	679,439,621.79	5,429.62
11. สาขาการบริการฯ	0	331,520,250.09	3,703.01
12. สาขาการบริหารราชการฯ	0	0	0
13. สาขาด้านการศึกษา	0	0	0
14. สาขาบริการด้านสุขภาพ	0	12,497,920.42	301.71
15. สาขาการให้บริการด้าน ชุมชนฯ	0	64,461,105.29	3,962.89
16. สาขาธุรกิจจ้างในครัวเรือนฯ	0	131,483,000.87	16,430.99
รวม	68,205,000,000	79,890,127417.65	11,659,507.02

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ: สาขาเศรษฐกิจจำแนกตามสาขาการผลิตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ [3]

จากตารางสามารถนำผลสรุปที่ได้มาอภิปรายผลได้ โดยเรียงตามลำดับของสาขาเศรษฐกิจได้ดังนี้

1) สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ เนื่องจากในปี พ.ศ. 2553 เกิดอุทกภัยครั้งใหญ่ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรลดลง แต่อุตสาหกรรมเกษตรยังถือว่าเป็นอุตสาหกรรมหลักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และที่สำคัญเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้ให้กับประชาชนในภูมิภาคนี้เป็นจำนวนมาก เนื่องจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ ทั้งข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา จึงทำให้ต้นทุนยังคงเข้ามาลงทุนโดยตลอดแม้ว่าจะเกิดอุทกภัยก็ตามจากความสำคัญดังกล่าวทำให้พบว่า นโยบายของรัฐบาลที่ผ่านมารัฐบาลได้ออกนโยบายเร่งด่วนช่วยเหลือเกษตรกร ซึ่งประกอบด้วย การแก้ไขปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ, จัดทำโครงการเพื่อรองรับแรงงานคืนถิ่น, จัดหาตลาดรองรับสินค้าเกษตรชุมชน, พัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำและการชลประทาน, เร่งรัดแก้ไขปัญหาข้อเรียกร้องต่างๆ ของเกษตรกร, เร่งรัดจัดตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติ

2) สาขาการประมง เนื่องจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่มีพื้นที่ที่ติดชายฝั่งทางทะเลและอีกทั้งยังประสบปัญหาภัยแล้งจึงทำให้สาขาเศรษฐกิจนี้ได้รับผลกระทบจากเงินลงทุนค่อนข้างน้อย แต่ยังมีผลกระทบจากเงินลงทุนภาคเอกชนที่ทำให้เกิดรายได้และการจ้างงานอยู่บ้าง จากการทำประมงน้ำจืด ในบางจังหวัด เช่น จ.กาฬสินธุ์ จ.นครราชสีมา จ.หนองคาย

3) สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มีการค้นพบเหมืองแร่โปแตส ซึ่งเป็นการทำเหมืองแร่ใต้ดินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพบว่าเป็นแหล่งทรัพยากรใหม่ที่สร้างรายได้ให้กับภูมิภาคอย่างมาก ทำให้นักลงทุน ต่างขอเข้ามาสัมปทานจำนวนมากโดยเฉพาะ นักลงทุนชาวต่างชาติตั้งนั้นรัฐบาลควรให้ความสำคัญสนับสนุนโครงการดังกล่าว เช่น ยกเว้นภาษีรายได้นิติบุคคล, ยกเว้นภาษีนำเข้า เครื่องจักร, ลดภาษีนำเข้าวัตถุดิบ, ลดค่าธรรมเนียมบางชนิด ฯลฯ สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต)

4) สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอุตสาหกรรมการผลิตเกิดขึ้นจำนวนมากและเป็นแหล่งรองรับวัตถุดิบจากภูมิภาคอื่น รัฐบาลควรเน้นให้มีการประยุกต์ศาสตร์ในด้านการผลิตเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีมูลค่าสูง และต้องมีการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตให้เหมาะสมและประหยัดพลังงาน ตลอดจนมีการปรับปรุงทางด้านโลจิสติกส์อีกด้วย

5) สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา พบว่าสาขานี้ทำให้เกิดรายได้มากที่สุดเพราะผู้ใช้ไฟฟ้าทุกประเภทมีความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงขึ้นตาม การเติบโตของเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมโรงงานที่มีความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงอีกทั้งสาเหตุของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาสูง ทำให้ประชาชนหันมาใช้ทางเลือกประเภทแก๊ส NGV,LPG เพิ่มมากขึ้นตั้งนั้นรัฐบาลควรส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาลงทุนในสาขานี้ให้มากขึ้นเพราะเป็นแหล่งรายได้สำคัญของภูมิภาคนี้เช่น นโยบายของรัฐบาลที่ให้ความสำคัญและสนับสนุนด้านพลังงานทดแทนต่างๆ หรือมาตรการสนับสนุนด้านราคาของกระทรวงพลังงาน ที่เป็นผลให้นักลงทุนสนใจที่จะเข้ามาลงทุน

6) สาขาการก่อสร้าง พบว่าสาขาเศรษฐกิจนี้ยังไม่มีขยายตัวมากนักเป็นเพราะ ในปี พ.ศ. 2553 เกิดอุทกภัยครั้งใหญ่จึงทำให้เงินลงทุนภาคเอกชนส่งผลต่อรายได้และการจ้างงานน้อย อีกทั้งในปีนั้นนักลงทุนมีความกังวลว่าจะเกิดปัญหาภาวะฟองสบู่ จึงยังชะลอการลงทุนออกไป

7) สาขาการขนส่งการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์จักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนสาขาเศรษฐกิจนี้เมื่อเกิดผลกระทบจากเงินลงทุนภาคเอกชนจะไม่มีเปลี่ยนแปลงในรายได้และการจ้างงาน เพราะ ไม่มีโครงการเพิ่มขึ้นในการอนุมัติการลงทุน อีกทั้งยังเป็นสาขาเศรษฐกิจที่ นักลงทุนยังให้ความสนใจน้อยจึงทำให้รายได้และการจ้างงานมีตัวเลขที่เป็น ศูนย์ หมายความว่าตัวเลขรายได้และการจ้างงานคงที่

8) สาขาการโรงแรมและภัตตาคารเนื่องจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากจึงเกิดการแข่งขันของธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กรายใหม่ ธุรกิจรีสอร์ท และธุรกิจอพาร์ทเมนต์จำนวนมาก ผลกระทบที่ตามมาคือ ทำให้เกิดการจ้างงานในอุตสาหกรรมนี้สูงขึ้นตามไปด้วยสิ่งที่รัฐบาลควรเข้ามาคือ ให้การสนับสนุนเงินลงทุนเอกชนให้เข้ามาขยายกิจการให้มากขึ้น, จัดให้มีมาตรการให้กู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยต่ำ, ลดหย่อนภาษี, ควบคุมราคาสินค้า และควรสนับสนุนและพัฒนาความรู้ทักษะของแรงงาน

9) สาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีเส้นทางที่เชื่อมจากภาคกลาง ไปสู่ภาคเหนือ และประเทศเพื่อนบ้าน จึงทำให้ต้องมีการจัดการระบบขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า เพิ่มขึ้น ดังเห็นได้จากตาราง ตัวเลขรายได้ 237 ล้านบาท ส่งผลให้การจ้าง 8,430 คน แต่อย่างไรก็ตามภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาด้านเส้นทางคมนาคม ยังไม่เอื้ออำนวยประโยชน์เท่าใดนัก จึงเป็นสิ่งที่รัฐบาลควรเข้ามาแก้ไข ปรับปรุง ในเรื่องนี้ด้วย

10) สาขาตัวกลางทางการเงิน สาขานี้มีการขยายตัวอันเนื่องมาจากเกิดผลกระทบทางอุทกภัยครั้งใหญ่ในปี พ.ศ. 2553 ทำให้รัฐบาลได้มีมาตรการให้การช่วยเหลือ โดยให้ธนาคารต่างๆ ออกโครงการสินเชื่อที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ และผ่อนปรนเงื่อนไขในการค้ำประกันสินเชื่อ ทำให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินกู้ได้ง่ายและสะดวกขึ้น

11) สาขาการบริการด้านอสังหาริมทรัพย์การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ การให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ เครื่องจักรอุปกรณ์ และการให้เช่ายานพาหนะ นั้นมีตัวเลขรายได้และการจ้างงานอยู่ในระดับกลางๆ สาเหตุจาก ภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวจากอุทกภัยทำให้ธุรกิจการเช่าเครื่องจักรชะลอตัวไปด้วย ประกอบกับจำนวนนักท่องเที่ยวลดลง ทำให้รายได้จากการให้เช่ายานพาหนะลดลงด้วย

12) สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ สาขาเศรษฐกิจนี้ เมื่อเกิดผลกระทบจากเงินลงทุนภาคเอกชนจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงในรายได้และการจ้างงาน เพราะ เป็นสาขาเศรษฐกิจที่อยู่ในการบริหารงานราชการ ไม่มีผลต่อเงินลงทุนภาคเอกชน จึงทำให้ตัวเลขรายได้และการจ้างงานเป็นศูนย์

13) สาขาด้านการศึกษา สาขาเศรษฐกิจนี้ เมื่อเกิดผลกระทบจากเงินลงทุนภาคเอกชนจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงในรายได้และการจ้างงาน เพราะ เมื่อเกิดผลกระทบจากเงินลงทุนภาคเอกชนจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงในรายได้และการจ้างงาน เนื่องจากเป็นสาขาเศรษฐกิจที่นักลงทุนในความสนใจน้อย อีกทั้ง อยู่ในการบริหารงานราชการ จึงไม่มีผลต่อเงินลงทุนภาคเอกชน จึงทำให้ตัวเลขรายได้และการจ้างงานเป็นศูนย์

14) สาขาบริการด้านสุขภาพ สาขาเศรษฐกิจนี้ไม่ค่อยเติบโตเท่าใดนักเพราะ ประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้สิทธิประโยชน์ในการรักษาโรคจากรัฐบาลจึงทำให้ตัวเลขรายได้ที่เพิ่มขึ้นน้อย อีกทั้งเรื่อง การขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ จากงบประมาณที่จำกัด ทำให้เกิดการจ้างงานน้อยตามไปด้วย

15) สาขาการให้บริการด้านชุมชนสังคม และกาบริการส่วนบุคคลอื่นๆ ธุรกิจการบริการในสาขาเศรษฐกิจนี้ ยังคงมีการเจริญเติบโตในระดับหนึ่ง ทั้งนี้มาจากการใช้บริการจากภาครัฐเร็วขึ้น แม้จะได้รับผลกระทบจากอุทกภัย แต่เป็นเพียงระยะสั้นเท่านั้น เนื่องจากการส่งเสริมการบริการจากรัฐบาลให้มีการบริการที่ดีในชุมชนทุกๆ ชุมชน จึงทำให้สาขาเศรษฐกิจนี้เติบโตอยู่เสมอ

16) สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภูมิภาคที่มีการจ้างงานมากที่สุดในประเทศ เช่น จากการที่บริษัท ซีเกท เทคโนโลยี จำกัด ได้รับอนุมัติในการผลิต Hard Disk Drive เงินลงทุนสูงถึง 15,000 ล้านบาท รวมทั้ง บริษัท แคนนอนไฮเทค จำกัด ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนในเขตอุตสาหกรรม นวนคร จ.นครราชสีมา ทำให้เกิดแหล่งการจ้างงานแหล่งใหม่ส่งผลให้เกิดการจ้างงานสูงขึ้นกว่า 10,000 คน [3] ดังนั้นรัฐบาลควรส่งเสริมสนับสนุนภาคเอกชนให้เข้ามาลงทุนในส่วนภูมิภาคนี้เป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาคภูมิ สีนุช [6] อีกทั้งควรหาทางป้องกันการว่างงานที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตอีกด้วย

4. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภาคเอกชนที่มีต่อรายได้และการจ้างงานของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งทำการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิต มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนของภาคเอกชนที่มีต่อรายได้และการจ้างงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การผลิตจากแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของภาคที่สร้างขึ้น และเพื่อศึกษาหาแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยอาศัยผลที่ได้จากการศึกษาไปเตรียมความพร้อมในการพัฒนาเศรษฐกิจระดับภาคต่อไปในอนาคต และเป็นแนวทางให้องค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาภูมิภาคได้ โดยข้อมูลที่น่าสนใจในการสร้างแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของภาคนั้นได้มาจากการประยุกต์ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศในปี พ.ศ. 2548 ส่วนเงินลงทุนของภาคเอกชนนั้นได้มาจาก ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จ.นครราชสีมา ปี พ.ศ. 2553

ผลการศึกษา พบว่า จากเงินลงทุนของภาคเอกชนรวม 68,205 ล้านบาท ส่งผลให้เกิดผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสาขาเศรษฐกิจต่างๆ มีมูลค่าทั้งสิ้น 79,890 ล้านบาท โดยเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของสาขาเศรษฐกิจไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา, เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้, อุตสาหกรรม (การผลิต), การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน และตัวกลางทางการเงิน ส่วนผลกระทบต่อการจ้างงานนั้นพบว่า เงินลงทุนในภาคเอกชน มีผลทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น 11,659,507 คน โดยเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของสาขาเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม (การผลิต), เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้, สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล,

การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา และโรงแรมและภัตตาคาร นอกจากนี้ได้ศึกษาถึงผลกระทบที่มีต่อรายได้และการจ้างงานแล้ว งานวิจัยครั้งนี้ยังได้ศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในภาพรวมอันได้แก่ ผลกระทบทางตรง ผลกระทบทางอ้อม และผลกระทบชักนำ อีกด้วย ซึ่งพบว่า เงินลงทุนของภาคเอกชนทำให้เกิดผลกระทบทางตรงต่อ รายได้ การจ้างงาน และผลผลิตรวมทั้งสิ้น 91,715 ล้านบาท ส่วนผลกระทบทางอ้อมต่อ รายได้ การจ้างงาน และผลผลิตรวมทั้งสิ้น 17,077 ล้านบาท และผลกระทบชักนำต่อ รายได้ การจ้างงาน และผลผลิตรวมทั้งสิ้น 6,107,117 ล้านบาท ซึ่งจากการศึกษาและวิเคราะห์ที่ได้นี้สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ต่อไปว่าอุตสาหกรรมใดควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เป็นอุตสาหกรรมหลักของพื้นที่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อใช้เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการกำหนดนโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะพัฒนาไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากรในภูมิภาคนี้ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

5. ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาถึงผลกระทบของเงินลงทุนภาคเอกชนที่มีต่อรายได้และการจ้างงานของภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิต มีข้อเสนอแนะดังนี้

1) การสร้างแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของภาคนี้ จำเป็นต้องอาศัยการประยุกต์จากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศ ซึ่งพบว่าการประยุกต์ในลักษณะนี้ น่าจะมีการปรับปรุงและพัฒนาต่อไปได้ โดยอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลระดับภาคให้ครอบคลุมสาขาเศรษฐกิจมากขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาและวิจัยถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมทางเศรษฐกิจในหลายๆ ด้าน ทั้งนี้เพื่อเตรียมความพร้อมของสาขาเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องต่อไป

2) ขั้นตอนจากการศึกษารวมถึงผลที่ได้ในครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาและสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ ต่อไปได้

3) รัฐบาลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ควรสนับสนุนให้มีการเข้ามาลงทุนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เพิ่มขึ้นเพราะเงินลงทุนของภาคเอกชนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอย่างมากโดยเฉพาะอุตสาหกรรมหลักที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลผลิตสูงสุด

6. References

- [1] J. Friedmann, Regional development planning: the progress of a decade, in: J. Friedmann, W. Alonso (Eds), Regional policy: readings in theory and applications, MIT Press, Cambridge, MA, 1975, pp. 791-808.
- [2] V. Thiangtong, Economic impact of cross-culture marriage on the northeast of Thailand, Hum. Soc. Sci. 25(1) (2008) 26-37.
- [3] Northeastern Region Investment Summary, korat.boi.go.th/home.html, 1 May 2012.
- [4] National Accounts, www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=317, 7 May 2012.
- [5] National Accounts. service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries15.html, 14 May 2012.
- [6] P. Sinuthaka, The effect of tourist's expenditure for the income and employment in the northeast of Thailand: regional input-output table, M.A. (Economics), Thammasart University, 2004.